בס"ד
פרשת בראשית
גיליון שס"ז
שנה ח'
תשרי תשפ"ז

בדרכו אמונה

במשנת מרן רשכבה"ג הדרך אמונה זללה"ה

תמיד יהיה המשך שימשיכו להנהיג את הדור – צריכים להמשיך הלאה

זכינו לשיחה מנכדו חביבו של רביה"ק מרן הדרך אמונה זצוק"ל, יבדל"ח הגאון רבי גדליה הוניגסברג שליט"א רב בית הכנסת שונה הלכות שביקש להודות על החוברת הנפלאה אוצר הפרשה, וחידד את החשיבות בו מדגישים איך שהדורות ממשיכים, ושלכל דור יש מנהיג הדור, והיום את מרן רשכבה"ג הגאון רבי דב לנדו שליט"א. **שהדור הצעיר יראה שיש המשך לכלל ישראל כל הזמן. (א.ה. וכידוע כמה בחיי רבינו היה חשוב לו להחדיר זאת בעוז, והרי זאת מפורש רבות בדברים נוקבים וחדים בספריו הקדושים שהשאיר לעם ישראל, ופשוט שכל מי שרוצה לזכות להידבק באור הגדול של רבינו, זה היסוד).** והביא בפנינו מעשי הוד שזכה לשמוע מרבותינו הקדושים, ונביאם לתועלת הרבים, בפרט כעת בו אנו עומדים קודם יום הדין לדורות – הבחירות בו בהצבעה בפתק ג' – אנו זוכים להכריז בעוז ה' הוא האלוקים משה אמת ותורתו אמת, לקדש שם שמיים, בט"ז מרחשוון תשפ"ז:

בתחילה ציין בפנינו שתמיד רבינו חיים היה אומר לו שכתוב בספר חסידים **שיש הבטחה מהקב"ה שתמיד יהיה מנהיג לדור**, ופעם בליל שבת אמר את זה לרביה"ק מרנא ראש הישיבה הגראי"ל שטיינמן זצוק"ל, והראש ישיבה הודה לו על זה ממש בהנאה גלויה. והסביר לנכדו: אני יגיד לך את האמת אני חושב בליבי הרב אלישיב לא כל כך צעיר ואני לא כל כך צעיר, אני חושב מה יהיה הלאה, וכעת שומע שככה רבי חיים אמר שתמיד יהיה מי שידאג לכלל ישראל. תודה רבה.

והוסיף וסיפר לנו תוך שמתאר לנו את רגעי ההוד בחיות מיוחדת בדקדוק הטון ונוסח הדברים, בחג הפסח, בעת רבינו חיים אחז בלימודו בגמרא בברכות (דף מב ב' ותחילת מג ע"א) בו כתוב בהאי לישנא: כי נח נפשיה דרב אזלו תלמידיו בתריה כי הדרי אמרי ניזיל וניכול לחמא אנהר דנק בתר דכרכי יתבי וקא מיבעיא להו הסבו דוקא תנן אבל ישבו לא או דילמא כיון דאמרי ניזיל וניכול ריפתא בדוכתא פלניתא כי הסבו דמי לא הוה בידייהו קם רב אדא בר אהבה אהדר קרעיה לאחוריה וקרע קריעה אחרינא אמר נח נפשיה דרב וברכת מזונא לא גמרינן עד דאתא ההוא סבא רמא להו מתניתין אברייתא ושני להו כיון דאמרי ניזיל וניכול לחמא בדוך פלן כהסבו דמי.

ושזוכר כמו עכשיו, שרבינו חיים מסתכל עליו ואומר לו אני יגיד לך מה הפשט פה בגמרא, רב אדא בר אהבה ראה שרב נפטר, אז אמר כי נח נפשיה דרב וברכת מזונא לא גמרינן, זהו רב נפטר, אפילו הלכות ברכות אנחנו לא יודעים, גמרנו, עולם חשך בעדינו מה אפשר לעשות לא נוכל להמשיך לחיות ככה, עד דאתא ההוא סבא - מי זה ההוא סבא, תוספות אומר בחולין שההוא סבא זה אליהו הנביא, אמר להם אליהו הנביא: אתם לא נוהגים נכון, **רב נפטר, ודאי זה צער מאד גדול, נכון, אבל תמיד יהיה המשך שימשיכו להנהיג את הדור, זה הגמרא באה לרמז, אתא ההוא סבא ואמר להם מה הדין, רמא להו מתניתין וכו', שבא לומר להם אתם לא נוהגים נכון, גמרנו, העולם מת? לא! תמיד יהיו מנהיגים לכלל ישראל, צריכים להמשיך הלאה.**

שו"ת עם רביה"ק בעניני פרשת השבוע – נלקט ונערך מספר שי"ח מן השמיים

חזקה בדיני שמים

"וַיְבָרֶךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹקִים לַעֲשׂוֹת" (בראשית ב' ג').

איתא בשבת (דף קיט:): "תניא, רבי יוסי בר יהודה אומר: שני מלאכי השרת מלוין לו לאדם בערב שבת מבית הכנסת לביתו, אחד טוב ואחד רע. וכשבא לביתו ומצא נר דלוק ושלחן ערוך ומיטתו מוצעת, מלאך טוב אומר: יהי רצון שתהא לשבת אחרת כך. ומלאך רע עונה אמן בעל כרחו...". ומדוע מברך המלאך הטוב שיהא כך לשבת אחרת ואינו מברך שיהא כך לכל השבתות?

כידוע נחלקו ר"ש ורבי בגמרא (יבמות דף סד:) אי חזקא בתרי זימני הוי, או בתלת זימני הוי, וקיי"ל כר"ש שחזקה בתלת זימני. ונראה דבדין שמים חזקה כרבי בתרי זימני. ולכן מברך המלאך הטוב שיהא כך לשבת אחרת, שאם תשמר השבת האחרת כיוצא בה, תהיה חזקה וממילא כבר ישמרו כך כל השבתות הבאות. כן נראה דבדיני שמים חזקה בתרי, ממאמר הגמ' בשבת (דף קיח:, ובשינוי קל גם בילקו"ש ישעיה נ"ו רמז תפ"ה): "אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: אלמלי משמרין ישראל שתי שבתות כהלכתן מיד נגאלים, שנאמר: כה אמר ה' לסריסים אשר ישמרו את שבתותי, וכתיב בתריה: והביאותים אל הר קדשי וגו'".

ונראה לבאר מדוע נצרכו אכן שתי שבתות. שהרי שמירת שבת אחת אינה מראה על עקביות ורציפות, אלא על התעוררות פנימית, רגעית. יש פעמים רבות בהם אדם מרגיש צורך לפעול ולקיים מצוות אך המבחן האמיתי בו האדם נמדד, הוא, אם הוא מתמיד בכך פעם אחר פעם, ולא רק לאחר שהתרגש או הושפע ממה שראה או שמע.

אך כאשר שבים ושומרים שבת שניה מראים בזאת על רצון להיות שומרי שבת באופן רציף וקבוע, באופן שאינו פוסק. ומפה ראיה גדולה לרחמי הקב"ה, שנצרכות שתי שבתות בלבד שבהם יוחזקו בנ"י כשומרי שבת ובכך יוכלו להיגאל ואין צורך בשבת שלישית. הרי לן שרחמי הי"ת מרובים, ורוצה הוא למהר ולהחיש גאולתנו, ולכך מסתפק בשתי שבתות לקבוע חזקה. וביומא (דף לח:): "דבי רבי שילא אמרי: כיון שבאה לידו דבר עבירה פעם ראשונה ושניה ואינו חוטא - שוב אינו חוטא, שנאמר: רגלי חסידיו ישמור". והיינו, שעל פעמיים שנשמר מלחטוא, קובע לעצמו חזקה שנזהר מחטא, ולפיכך מקבל סיוע שמימי שלא לחטוא.

עוד נראה דין חזקה בתרי ע"פ הפסוקים בבמדבר (כ"ט י"ג-ל"ב). "וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַה' פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁלֹשָׁה עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם יִהְיוּ:... יז) וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנֵים עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם:... כ) וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עַשְׁתֵּי עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם:... כג) וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי פָּרִים עֲשָׂרָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם:... כו) וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים תִּשְׁעָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם:... כט) וּבַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי פָּרִים שְׁמֹנָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם:... לב) וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי פָּרִים שִׁבְעָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם". ושאלתי את מרן הגר"ח קניבסקי זצ"ל, דלכאורה צ"ע מדוע רק ביום הראשון והשני כתב 'בני בקר' ולא בשאר הימים.

והשיב לי הרב זצ"ל: "**כרבי דבתרי זמני הוי חזקה**".

ומכיוון שרחמיו יתי' מרובים, עתים שאין דנים בדין שמים כרבי, והוא ע"פ מאמר הגמ' (יומא דף פו:): "רבי יוסי בר יהודה אומר: אדם עובר עבירה פעם ראשונה - מוחלין לו, שניה - מוחלין לו, שלישית - מוחלין לו, רביעית - אין מוחלין לו...".

...

מדוע נענש הנחש בג"ע כמסית

נתבקשתי ע"י ילד בן 8 שגר בארה"ב, לשאול למרן הגר"ח קניבסקי זצ"ל (אלול התשע"ד): מדוע נענש הנחש בג"ע כמסית, והלא לשם כך הוא נברא?

וכתב הרב זצ"ל: **"גם לשם העונש הוא נברא למען ילמדו ממנו".**

...

דיוק בפירוש רש"י

"וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עֵירֹם אָתָּה הֲמִן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְבִלְתִּי אֲכָל מִמֶּנּוּ אָכָלְתָּ" (בראשית ג' י"א). פירש"י בד"ה המן העץ: "בתמיה". ולאחר מכן (שם ד' ט') על הפסוק "וַיֹּאמֶר ה' אֶל קַיִן אֵי הֶבֶל אָחִיךָ וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתִּי הֲשֹׁמֵר אָחִי אָנֹכִי". פירש"י בד"ה השומר אחי: "לשון תימה הוא, וכן כל ה"א הנקודה בחטף פתח". לכאורה יש לעיין מדוע לא טבע רש"י את הכלל הזה כבר בפעם הראשונה שהוא מופיע (במילה המן העץ), וחיכה עד הופעת תיבה המנוקדת כך בפעם השניה?

וכתב לי רבינו זצוק"ל: "**נזכר**".

עוד יש לשאול מדוע רש"י מזכיר את זה פעמיים בתורה ודווקא במקומות אלו בראשית ד' ט' ד"ה "השומר אחי", ובבראשית מ"א ל"ח ד"ה "הנמצא כזה"?

וכתב לי על זה רבינו זצוק"ל: **"שלא ישכחו".**

...

אדם הראשון, קין ותשובה

"וַיֵּצֵא קַיִן מִלִּפְנֵי ה' וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ נוֹד קִדְמַת עֵדֶן" (בראשית ד' ט"ז).

במדרש (בראשית רבה בראשית כ"ב י"ג): "ויצא קין מלפני ה', מהיכן יצא?... רבי חמא בשם רבי חנינא בר רבי יצחק אמר: יצא שמח, היך מה דאת אמר (שמות ד' י"ד) הנה הוא יוצא לקראתך וגו', פגע בו אדם הראשון, אמר לו: מה נעשה בדינך, אמר לו: עשיתי תשובה ונתפשרתי. התחיל אדם הראשון מטפח על פניו, אמר כך היא כחה של תשובה, ואני לא הייתי יודע, מיד עמד אדם הראשון, ואמר (תהלים צ"ב א'): מזמור שיר ליום השבת וגו'". בספר 'דרך שיחה' (ח"ב עמוד מ"ט): "שאלה: במדרש (פ' וישב פ"ד י"ט) איתא: א"ל הקב"ה מעולם לא חטא אדם לפני ועשה תשובה, ואתה פתחת בתשובה תחילה וכו'. ולכאו' הרי מצינו תשובה אצל אדם הראשון וקין (עיין מד"ר בראשית כ"ב י"ג).

תשובת מרן הגר"ח זצ"ל: **גם אדם וקין עשו תשובה, אבל לא עשו לזה פעולות, וראובן עשה תענית ולבש שק".** עכ"ל ה'דרך שיחה'.

ולכאורה יש להקשות ממה שמצאנו בגמ' (עירובין דף יח:): "היה רבי מאיר אומר:

אדם הראשון חסיד גדול היה, כיון שראה שנקנסה מיתה על ידו ישב בתענית מאה ושלושים שנה, ופירש מן האשה מאה ושלשים שנה והעלה זרזי תאנים על בשרו מאה ושלשים שנה״.

וכתב התורת חיים (שם): ״מדקחשיב ליה העלאת זרזי תאנים לתשובה משמע דהעלאת זרזי תאנים על הבשר צער ועינוי הוא ונראה דהיינו הא דאיתא בפ׳ בן סורר ומורה עץ שאכל אדם הראשון תאנה הוא בדבר שקלקלו בו נתקנו שנא׳ ויתפרו עלה תאנה לפי פשוטו נראה דלאו בו ניתקנו מחטאם קאמר אלא בו ניתקנו שלא הלכו ערומים בגילוי ערוה. אבל מדקא חשיב הכא בתוך התשובה שהעלה זרזי תאנים על בשרו נראה לומר דהא דכתיב ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגורות לא לכסות בשר ערותם בלבד נתכוונו אלא כוונתם היתה ג״כ לעשות תשובה ולכך העלו על בשרם זרזי תאנה לסבול צער ועינוי על חטאם והיינו דקאמר בדבר שקלקלו בו ניתקנו כי בו בדבר עשו תשובה ותקנה על חטאם״ (וכן כתב הבן יהוידע שם דאדם הראשון קיבל על עצמו ג׳ מיני יסורין בכדי לכפר).

ולכאורה נראה דאדם הראשון כן עשה פעולות עבור התשובה שלו? עוד היה קשה לי דברי המדרש רבה עצמם (בראשית כ״ב י״ג): ״... התחיל אדם הראשון מטפח על פניו, אמר: כך היא כחה של תשובה ואני לא הייתי יודע, מיד עמד אדם הראשון ואמר: מזמור שיר ליום השבת וגו׳״. והרי גם אדם הראשון עשה תשובה (כדאמרינן בגמ׳) ומהו שלא ידע כח התשובה? ואולי י״ל שהדיוק בזה שקין אמר לו שנתפשר ואדם הראשון ידע שיש לעשות תשובה אך אצל קין ראה אדם הראשון בפועל כיצד אכן היא מועילה ומתקבלת.

ושאלתי זאת למרן הגר״ח קניבסקי זצ״ל, וכתב לי: **״לא ידע שצריך לקבל שלא יעשה עוד פעם״.**

ויחי יוסף מאה ועשר שנים

שאלני בני בכורי אליהו נ״י כבן השבע, בפרשת בראשית מצאנו (ו׳ ג׳): ״.. וְהָיוּ יָמָיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה״. ואילו בפרשת ויחי מצאנו (בראשית נ׳ כ״ב, שם כ״ו) ״... וַיְחִי יוֹסֵף מֵאָה וָעֶשֶׂר שָׁנִים״. מדוע שינה וכתב ׳שנה׳ ופעם כתב ׳שנים׳. לכאורה תיבת ׳שנים׳ הוי יתור של אות אחת כלפי ׳שנה׳. ושאלתי זאת למרן הגר״ח קניבסקי זצ״ל, ועוד הוספתי לשאול שמצאנו שפעמים באה תיבת ׳מאת׳ ופעמים תיבת ׳מאה׳ בתיאור שנותיו של אדם. ״וַיִּהְיוּ חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשֶׁבַע שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה״ (בראשית כ״ג א׳), ואילו באברהם כתיב: ״וְאֵלֶּה יְמֵי שְׁנֵי חַיֵּי אַבְרָהָם אֲשֶׁר חָי מְאַת שָׁנָה וְשִׁבְעִים שָׁנָה וְחָמֵשׁ שָׁנִים (בראשית כ״ה ז׳)״. האם יש סיבה לכך.

והשיב רבינו: **״א) שנים בא להשוות כל השנים בת ק׳ כבת כ׳. ב) אין ידוע לי״.**

לאחר זמן מצאתי באגרא דכלה (וירא) על הפסוק ״ואברהם בן מאת שנה בהולד לו״ (בראשית כ״א ה׳), שכתב על החילוק בין תיבת ״מאת״ ו״מאה״, וז״ל: ״לא אמר בן מאה, רק מאת, לחיבור כל המאה שנה ביחד, להורות שכל המאה שנה מחוברים ליום זה, שכל ימיו היה משתוקק ומצפה שיהיה לו בן שיכנס בברית השי״ת, וכעת נשלמה תשוקת כל המאה שנים ביום זה״.

...

יש ב׳ עולמות; עולם הזה ועולם הבא

נכחתי בחדרו של מרן הגר״ח קניבסקי זצ״ל (כסלו התשע״ח), והיה שם ילד קטן כבן 6 שרצה לקבל את ברכת הצדיק. שאלו הרב: מה אתה לומד? והשיב הילד: **בראשית.** שאל מרן זצ״ל: איזו פרשה? והשיב הילד: פרשת בראשית.

שאלו מרן זצ״ל: למה התורה מתחילה באות ב׳? ומשלא השיב הילד, חייך אליו מרן זצ״ל ואמר: **כי יש שתי עולמות, עולם הזה ועולם הבא, וזה: ב׳** (א״ה: ראה בעה״ט בראשית א׳ א׳). ואז שאלו רבינו: אתה רוצה סוכריה? ומשהשיב הילד בחיוב, ביקש מרן שיתנו לילד סוכריה.

יארצייט הי"ד להגאון האדיר רבי אברהם גניחובסקי זצוק"ל: נביא דברים מרבותינו - מכתבי הרה"ג רבי שמואל אהרן פיש שליט"א מח"ס אגן הסהר

דברים שאמר רבינו הגר"ח בסיום סדר זרעים תלוי בפלוגתת הגרע"א והתבו"ש

רבי אברהם כתב בפר׳ ויקרא תשס״ד ששמע מרבי חיים לפני שנים רבות בהדרן למס׳ זרעים שהפרק האחרון זה אנדורגינוס במסכת ביכורים ובמשנה ברכות איתא דקוראים ק״ש משעה שהכהנים נכנסין לאכול בתרומתן והק׳ מהרש״א איך אוכלים בתרומה הא חייבים בק״ש ואמר דיש לומר דאיירי באנדרוגינוס שחייב בק״ש רק מספק לדידיה מותר לאכול קודם כיון שאינו חייב בק״ש רק מספק דאיסור אכילה קודם המצוה אינה אלא מדרבנן.

ורבי אברהם כתב שחידוש זה נמצא בגליון הגרע״א לאו״ח [סי׳ רע״א] דהמחויב באיסור אכילה קודם מצוה שזה רק מדרבנן אינו עובר עליו בספק.

ורבי אברהם מביא מהתבואת שור [סי׳ כ״ח ס״ק ט׳] דפליג דלענין שחיטת כוי ביו״ט דאסרינן לכסות דמו משום התרת חלבו [ביצה דף ח׳ ע״ב] כתב התבו״ש דאיירי אף באבא כבש ואמא צביה דהחלב אסור רק מספק וגם בזה גזרו האי גזירה. [א. ה. יל״ע דבכיסוי הדם זו כל עיקרה של התקנה שלא לכסות לא נשנית אלא על הספק לפיכך י״ל דס״ל דהחמירו גם בחוששין לזרע האב אבל בדברי הגרע״א דילמא יודה דמותר מספק].

...

בסוד שיח שרפי קדש

הגר״ד אפשטיין שליט״א אמר לי שרבי אברהם זצ״ל פגשו בדרך ואמר לו הייתי אצל חמיך בעל הדרך אמונה (שליט״א) ושאלני מה הפירוש במה שאומרים בקדושה ״נעריצך ונקדישך כסוד שיח וכו׳״ מהו הסוד, ולאחר זמן שבאתי אליו שוב אמר שמצא תשובה לדבר על פי התוס׳ בחגיגה [דף י״ג ע״ב] שהמלאכים לא יודעים הסוד שצריך להקדיש קדושה יחדיו ואלו שמקדימים נשרפים ומהאי טעמא הקב״ה יוצר משרתים אחרים שיאמר וזהו הכפלות יוצר משרתים ואשר משרתיו. [שו״ר דכבר מובא כן בטעמא דקרא בסופו על תפילה וז״ל: נעריצך ונקדישך כסוד שיח שרפי קדש צ״ע מהו הסוד, **ויל״פ עפ״ד התוס׳ חגיגה [דף י״ג ב׳] בשם מדרש שיש אות במלאכים הקבועים שממתיינין זה לזה לומר שירה והחדשים שאינם יודעים הדת ממהרים לשורר ונתחייבו כלי׳ ע״ש וזהו הסוד שאנחנו מקדישין כולן כא׳ כמו המלאכים** עכ״ל. [ואאמו״ר שליט״א הראה שבתהלים (פ״ט - ח׳) עה״פ ״אל נערץ בסוד קדושים״ המצודות פי׳ שהוא ענין חבורה ואסיפה וכן הרד״ק שם פי׳ ענין חבורה וכן המלבי״ם שם פי׳ בועד הגדול, וציינו עוד לדברי רש״י עה״פ ״בסודם אל תבוא נפשי״ ע״ש, והאלשיך בתורת משה שמות י״א כתב שהך קרא אזיל על אמירת קדוש קדוש].

ושח לי עוד חכם מובהק [החפץ בעילום שמו] שגם שמע דברים אלו מרבי אברהם זצ״ל ושאלו היאך יתכן דבר זה שנענשים כל כך הרי הם באים בכזה חשק ודבקות לקדש שמו יתברך ומדוע נענשים כל כך ואמר לו רבי אברהם שגם הוא התקשה בזה ומבקש ממנו לשאול א״ז את הגר״ח (שליט״א), והלך החכם ושאל זאת את הגר״ח, והשיבו **שכאשר באים למקום חדש צריך לברר מהו המנהג של אותו מקום** וכאשר אין מבררים את מנהג המקום נכשלים [א. ה. וסיים החכם שהנסיון מוכיח דבר זה].

הפתק שמסמל קדושת ישראל והאמונה באלוקי ישראל

דבריהם הם זכרונם: משא הגאון הגדול רבי מרדכי אוירבך זצ"ל רב קהילת אביר יעקב בתל אביב, שנלב"ע החודש, בכינוס בחירות בראשות רשכבה"ג מרן שר התורה הגר"ח קניבסקי זצוק"ל למען יהדות התורה - ג׳ שנערך בעיר תל אביב:

ברשות מרא דארעא, מרא דכולא תלמודא, מרנן ורבנן, **כתושב העיר יש לי להביע רחשי הלב על הזכייה הגדולה שאנחנו זוכים פה הערב, לראות פה כעת בתוכינו את גדולי הדור ובראשם מורינו ורבינו שר התורה שליט"א.**

היום, כולנו קראנו בתורה, לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך, לצערנו, כל היושבים פה הנמצאים פה, ברוך השם, יודעים את אשר לפניהם, אבל כל אחד צריך להרגיש אחריות על אחינו התועים, שהם תועים בדרך, ואנחנו צריכים להביא אותם בחזרה אלינו.

הדרך להתחיל בזה, להשפיע על כל אחד ואחד שיעשה את הפעולה, **ויכניס ביום שלישי את הפתק שמסמל קדושת ישראל והאמונה באלוקי ישראל, וכל אחד ואחד יתחיל להשפיע על כולם**. ועל ידי זה נזכה שעירנו שברוך השם עכשיו רואים פה את האור הזה, שהאור הזה ימשיך וילך ויתפשט. ומלאה הארץ, מלאה העיר תל אביב דעה את השם כמים לים מכסים. ולמורנו ולרבנו יאריך השם ימיו ושנותיו, יאריך על ממלכתו, ונלך ביחד עד ביאת הגואל״

- קרעו שערי שמיים לרפואת המתמיד מרן הגאון האדיר רבי חיים בן רעשא רייזל ברמן שליט"א. קו תהילים לרפואתו: 02-588-0517

- העתירו בתפילה ובתחנונים לרפואת הגאון המופלג רבי יעקב בן רויזא רייזל גרנדש שליט"א, אביו של הגר"א גרנדש שליט"א מרבני המכון

- קרעו שערי שמיים לרפואת נכדה משותפת להגאון הגדול רי"א הלוי דינר שליט"א רב מרכז ב"ב, ולהגאון הגדול ר"י טשזנר שליט"א גאב"ד אופקים הנערה אסתר גיטה בת רבקה שנמצאת במצב קשה מאד וזקוקה לרחמי שמיים מרובים, הוקם קו התהילים לרפואתה: 073-318-4302

ברכת מזל טוב שלוחה להגאון רבי אברהם חיים שציגל שליט"א מח"ס דולה ומשקה ומרבני המכון, לרגל הולדת הנכד בן לבנו הרב יעקב ישראל, יה"ר שיגדל הילד לגדול בישראל ויאיר העולם בתורתו ויראתו.

יו"ל ע"י מכון "**דרך אמונה**" בקול ובכתב – **קו דרך אמונה**: 0799-211-666 לקבלת הגיליון במייל: a0799211666@gmail.com

הגיליון מובא מידי שבוע במסגרת חוברת אוצר הפרשה, גליונות מרבותינו זצוק"ל ושליט"א ניתן לקבלו במייל – a169258235@gmail.com

נא טלו שותפות בזיכוי הרבים - לתרומות והנצחות לזכות ולע"נ ניתן לפנות למייל אוצר הפרשה, וכן במספר - 055-760-0055